

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
ELEANOR SHARPSTON
prednesené 15. decembra 2011¹

Vec C-24/11 P

**Španielske kráľovstvo
proti**

Európskej komisii

„Odvolanie — EPUZF — Výdavky vylúčené z financovania Spoločenstvom“

1. Rozhodnutím 2008/68/ES (ďalej len „sporné rozhodnutie“)² prijala Komisia opravy financovania týkajúce sa podpory Spoločenstva³ na výrobu olivového oleja a na plodiny pestované na ornej pôde v Španielsku. Všeobecný súd⁴ vo veci Španielsko/Komisia (rozsudok z 12. novembra 2010, T-113/08, Zb. s. II-247*) (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol návrh Španielska na čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia. Proti niektorým bodom rozsudku podalo Španielsko odvolanie.

Právny rámec

Financovanie Spoločnej poľnohospodárskej politiky (ďalej len „SPP“)

2. Sporné rozhodnutie vylúčilo z financovania Spoločenstva okrem iného výdavky, ktoré vznikli v rámci hospodárskych rokov 2000 až 2004, súvisiace s výrobou olivového oleja v Španielsku. V príslušnom čase bolo financovanie SPP upravené nariadením č. 1258/1999⁵. Hoci toto nariadenie bolo v roku 2005 zrušené, aj naďalej sa uplatňovalo až do 15. októbra 2006 a 31. decembra 2006 na výdavky vynaložené členskými štátmi a Komisiou.⁶ Uplatňovalo sa teda na výdavky, na ktoré sa vzťahovalo sporné rozhodnutie.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Rozhodnutie Komisie 2008/68/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa z financovania Spoločenstva vylučujú niektoré výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) (Ú. v. EÚ L 18, s. 12).

3 — V čase podania žaloby boli podmienky poskytnutia podpory na výrobu olivového oleja upravené právom Spoločenstva. Od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy tieto podmienky upravuje právo Únie. Keďže táto zmena nebola čisto formálna, v rámci týchto návrhov budem odkazovať na „Spoločenstvo“ a „právo Spoločenstva“.

4 — V čase podania žaloby, ešte pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, sa Všeobecný súd označoval „Súd prvého stupňa“. Napadnutý rozsudok bol vyhlásený po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy. Z dôvodu zjednodušenia, ako aj z dôvodu, že zmena bola čisto formálna, budem v rámci týchto návrhov používať súčasné označenie Všeobecný súd.

5 — Pozri článok 20 druhý odsek nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, s. 103; Mim. vyd. 03/025, s. 414), ktorý stanovuje, že nariadenie sa uplatňuje na výdavky uskutočňované od 1. januára 2000. Toto nariadenie zrušilo nariadenie Rady (EHS) č. 729/70 z 21. apríla 1970 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 94, s. 13), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1287/95 z 22. mája 1995, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 729/70 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 125, s. 1).

6 — Článok 47 ods. 1 druhý pododsek nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1).

3. Až do roku 2005 bola SPP financovaná prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (ďalej len „EPUZF“)⁷. Financovanie sa uskutočňovalo prostredníctvom akreditovaných vnútroštátnych platobných agentúr v súlade s právom Spoločenstva, ako aj vnútroštátnym právom po tom, ako Komisia vyplátila zálohové platby na výdavky, ktoré vznikli v referenčnom období.⁸ EPUZF financoval iba výdavky, ktoré vznikli v súlade s právom Spoločenstva.

4. Odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 1258/1999 stanovovalo, že „zodpovednosť za kontrolovanie výdavkov záručnej sekcie fondu [a ich súlad s právom Spoločenstva] majú v prvom rade členské štáty“. Ďalej stanovovalo, že Komisia „musí preverovať podmienky, za ktorých boli uskutočnené platby a kontroly“, a že môže financovať výdavky iba v tých prípadoch, „keď tieto podmienky poskytujú všetky potrebné záruky na dodržiavanie pravidiel Spoločenstva“.

5. Podľa článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999 mohla Komisia začať postup preverovania, či výdavky účtované Záručnej sekcii EPUZF boli v súlade s pravidlami Spoločenstva, a ak to bolo potrebné, vykonať opravy financovania a vymáhať platby výdavkov od členských štátov.

6. Článok 7 ods. 4 druhý pododsek znel:

„Pred prijatím rozhodnutia o odmietnutí financovania sa písomne oznámia výsledky kontrol Komisie a odpovede príslušného členského štátu a obe strany následne vyvinú úsilie dosiahnuť dohodu o krokoch, ktoré sa majú vykonať.“

7. Komisia nemohla z financovania Spoločenstva vylúčiť niektoré výdavky. Článok 7 ods. 4 piaty pododsek nariadenia č. 1258/1999 teda stanovoval, že Komisia nemohla vylúčiť:

„a) výdavky uvedené v článku 2, ktorých platba bola uskutočnená skôr ako 24 mesiacov predtým, ako Komisia písomne oznámila príslušnému členskému štátu výsledky týchto kontrol;

...“⁹

8. Nariadenie Komisie (ES) č. 1663/95 upravovalo postup pri zúčtovaní výkazov Záručnej sekcie EPUZF.¹⁰ Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené v roku 1999 s účinnosťou od 30. októbra 1999, ale aj naďalej sa uplatňovalo na zúčtovanie výkazov až do hospodárskeho roka 2006 vrátane.¹¹ Uplatňovalo sa teda na výdavky, na ktoré sa vzťahovalo sporné rozhodnutie.

9. Článok 8 nariadenia č. 1663/95 opisoval postup takto:

„1. Ak, na základe vyšetrovania, Komisia dospeje k záveru, že výdavok nebol realizovaný v súlade s pravidlami [S]poločenstva, tak oznámi dotknutému členskému štátu výsledky svojich kontrol a určí nápravné opatrenia, ktoré sa musia prijať s cieľom zabezpečiť v budúcnosti súlad.“

Oznámenie sa vzťahuje na [V oznámení sa uvedie odkaz na – *neoficiálny preklad*] toto nariadenie. Členský štát musí odpovedať do dvoch mesiacov a Komisia môže následne svoje stanovisko zmeniť. V opodstatnených prípadoch môže Komisia lehotu určenú na zaslanie odpovede predĺžiť.

7 — Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1258/1999.

8 — Článok 5 ods. 1 nariadenia č. 1258/1999.

9 — Toto obmedzenie zodpovedá obmedzeniu stanovenému v článku 5 ods. 2 písm. c) piatom pododseku nariadenia Rady (EHS) č. 729/70, ktoré bolo zrušené nariadením č. 1258/1999.

10 — Nariadenie Komisie (ES) č. 1663/95 zo 7. júla 1995 stanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (EHS) č. 729/70 týkajúceho sa postupu pri zúčtovaní výkazov záručnej sekcie EPUZF (Ú. v. ES L 158, s. 6; Mim. vyd. 03/018, s. 31), zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2245/1999 z 22. októbra 1999 (Ú. v. ES L 273, s. 5; Mim. vyd. 03/026, s. 335).

11 — Pozri článok 18 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 885/2006 z 21. júna 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005, pokiaľ ide o akreditáciu platobných agentúr a iných orgánov a zúčtovania EPZF a EPFRV (Ú. v. EÚ L 171, s. 90).

Po uplynutí lehoty určenej na odpoveď Komisia vyzve členský štát na bilaterálnu diskusiu a strany sa vynasnažia dospieť k dohode o opatreniach, ktoré sa musia prijať, a zhodnotení závažnosti porušenia a o finančnej strate pre [S]poločenstvo. Na základe tejto diskusie a po uplynutí termínu pre diskusiu stanovenom Komisiou, po konzultáciách s členskými štátmi s cieľom získania ďalších údajov alebo – ak členský štát neprijme pozvanie na stretnutie pred uplynutím termínu stanoveným Komisiou – tak po uplynutí termínu Komisia formálne oznámi svoje závery členskému štátu, odvolávajúc sa pritom na rozhodnutie Komisie 94/442/ES. Bez toho, aby tým bol dotknutý štvrtý pododsek tohto odseku, súčasťou takéhoto oznámenia bude vyhodnotenie všetkých výdavkov, ktoré Komisia zamýšľa vylúčiť na základe [článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999].

Členské štáty musia informovať Komisiu čo možno najskôr o nápravných opatreniach prijatých s cieľom zabezpečiť súlad s pravidlami [S]poločenstva a dátum ich nadobudnutia účinnosti. Komisia prijme – tam kde to pripadá do úvahy – jedno alebo viacero rozhodnutí podľa [článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999] s cieľom vylúčiť výdavky ovplyvnené nedodržaním pravidiel [S]poločenstva až do dátumu nadobudnutia účinnosti nápravných opatrení.

2. Rozhodnutia uvedené v [článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999] sa vykonávajú po preskúmaní každej správy vypracovanej zmierovacím orgánom podľa ustanovení stanovených v [rozhodnutí] 94/442/ES.

...“

Podpora na výrobu olivového oleja

10. V príslušnom čase boli všeobecné pravidlá poskytovania podpory na výrobu olivového oleja stanovené nariadením (EHS) č. 2261/84¹². Článok 14 ods. 1 a 2 tohto nariadenia stanovoval, že každý pestovateľský členský štát „bude uplatňovať systém kontrol tak, aby bolo zabezpečené, že výrobok, vzhľadom na ktorý sa poskytuje podpora, je na takúto podporu oprávnený“, a „preverovať činnosti každej organizácie výrobcov a združenia pestovateľov, a najmä to, či tieto orgány vykonávajú kontrolné činnosti“. Na tieto účely boli členské štáty povinné používať automatizované súbory údajov.¹³

11. Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 154/75 boli členské štáty taktiež povinné zriadiť register výroby olív obsahujúci všetky poľnohospodárske podniky pestujúce olivy na svojich územiach.¹⁴

12. Nariadenie Komisie (ES) č. 2366/98¹⁵ stanovovalo podmienky poskytnutia podpory výrobcom olivového oleja na hospodárske roky 1998/1999, 1999/2000 a 2000/2001.

13. Táto podpora sa odvíjala od skutočne vyrobeného množstva panenského olivového oleja.¹⁶ Na účely stanovenia tohto množstva bolo potrebné, v súlade s článkom 14 ods. 3 nariadenia č. 2366/98, zohľadniť údaje obsiahnuté v registri pestovania olív, v zemepisnom informačnom systéme na pestovanie olív alebo vo vyhláseniach o pestovaní; automatizované súbory; dôkazy o vylišovaní predložené schválenými lisovňami a výsledky vykonaných kontrol. Články 22 až 31 tohto nariadenia obsahovali podrobnejší opis povinností, pokiaľ ide o to, aké údaje bolo potrebné zhromaždiť a aké kontroly bolo potrebné vykonať.

12 — Nariadenie Rady (ES) č. 2261/84 zo 17. júla 1984, ktorým sa ustanovujú všeobecné pravidlá na poskytovanie podpory na výrobu olivového oleja a podpory organizáciám výrobcov olivového oleja (Ú. v. ES L 208, s. 3; Mim. vyd. 03/006, s. 94), naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1639/98 z 20. júla 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2261/84, ktorým sa stanovujú všeobecné pravidlá na poskytovanie podpory na výrobu olivového oleja a podpory organizáciám výrobcov olivového oleja (Ú. v. ES L 210, s. 38; Mim. vyd. 03/023, s. 314).

13 — Článok 14 ods. 5 prvý pododsek a článok 16 nariadenia č. 2261/84.

14 — Nariadenie Rady (EHS) č. 154/75 z 21. januára 1975 o zriadení registra pestovateľov olív v členských štátoch vyrábajúcich olivový olej (Ú. v. ES L 19, s. 1; Mim. vyd. 03/002, s. 64), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 3788/85 z 20. decembra 1985, ktorým sa z dôvodu prístúpenia Španielska a Portugalska menia a dopĺňajú niektoré nariadenia v odvetví olejov a tukov (Ú. v. ES L 367, s. 1; Mim. vyd. 03/006, s. 283).

15 — Nariadenie Komisie (ES) č. 2366/98 z 30. októbra 1998, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie systému podpory na výrobu olivového oleja pre hospodárske roky 1998/99, 1999/2000 a 2000/01 (Ú. v. ES L 293, s. 50; Mim. vyd. 03/024, s. 113).

16 — Článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2366/98.

14. Nariadenie č. 2366/98 tiež stanovovalo, že pestovateľom sa má vyplatiť záloha v príslušnej výške, pričom členský štát vyplatiť zostatok po vykonaní relevantných kontrol.¹⁷ Akékoľvek nejasnosti v uvedených množstvách alebo ine formy nezrovnalostí mohli viesť k zamietnutiu poskytnutia podpory.

Konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu sporného rozhodnutia

15. Po šetreniach, ktoré sa uskutočnili vo februári 2002 a v júli 2003, pokiaľ ide o výdavky vynaložené na podporu španielskej výroby olivového oleja, Komisia informovala španielske orgány listami z 11. júla 2002 (AGR 16844) a 23. marca 2004 (AGR 8316) o výsledkoch týchto šetrení.

16. Dňa 24. novembra 2004 Komisia vyzvala španielske orgány na bilaterálne rokovanie, ktoré sa konalo 21. decembra 2004.

17. Dňa 10. novembra 2005 zaslala Komisia zápisnicu z tohto rokovania španielskym orgánom, ktoré odpovedali listami z 13. a zo 16. januára 2006.

18. Dňa 11. augusta 2006 Komisia formálne oznámila svoje závery španielskym orgánom, v ktorých navrhla paušálne opravy, pokiaľ ide o predmetné hospodárske roky.

19. Španielske orgány následne požiadali, v súlade s článkom 1 ods. 1 písm. a) rozhodnutia Komisie 94/442/ES, o „zmier“ – t. j. mediáciu¹⁸. Dňa 15. marca 2007 zmierovací orgán vydal svoju záverečnú správu.

20. Komisia následne 3. septembra 2007 vypracovala súhrnnú správu.

21. Dňa 20. decembra 2007 prijala Komisia sporné rozhodnutie, ktorým vylúčila z financovania Spoločenstva niektoré výdavky, ktoré vznikli v súvislosti s podporou poskytnutou španielskym výrobcom olivového oleja a s podporou na plochu pre plodiny pestované na ornej pôde.¹⁹

22. V spornom rozhodnutí bolo uvedené, že bolo prijaté na základe „vykonaných overovaní, výsledkov bilaterálnych rozhovorov a zmierovacích konaní“²⁰. Za dôvody opráv financovania boli označené, pokiaľ ide o niektoré výdavky, „nedostatky týkajúce sa kontroly vyhlásení o úrode, kontroly výnosov a monitorovania kontrol mlynov“ a pokiaľ ide o iné výdavky, „chýbajúca kontrola vyhlásení o úrode a nedostatky týkajúce sa kontroly výnosov a monitorovania kontrol mlynov“²¹.

23. Finančné dôsledky sporného rozhodnutia predstavovali takmer 184 miliónov eur.

Napadnutý rozsudok

24. Žalobou, ktorá bola doručená do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. februára 2008, sa Španielske kráľovstvo domáhalo čiastočného zrušenia sporného rozhodnutia v časti, v ktorej (i) sa vykonáva paušálna oprava vo výške 5 % z výšky podpory na výrobu olivového oleja v rámci hospodárskych rokov 1998/1999, 1999/2000 a 2000/2001, s výnimkou tej časti opravy, ktorá sa týka hospodárskeho roka 1999/2000 v Andalúzii; a (ii) vykonáva sa paušálna oprava vo výške 2 % z výšky podpory na plochu pre plodiny pestované na ornej pôde v Andalúzii, o ktorú bolo požiadané v rokoch 2003 a 2004.

25. Všeobecný súd túto žalobu zamietol v celom rozsahu a zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

17 — Článok 16 nariadenia č. 2366/98.

18 — Rozhodnutie Komisie 94/442/ES z 1. júla 1994, ktorým sa ustanovuje zmierovací postup v súvislosti s postupom schvaľovania účtovnej uzávierky záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) (Ú. v. ES L 182, s. 45; Mim. vyd. 03/016, s. 268).

19 — Článok 1 a príloha k spornému rozhodnutiu.

20 — Odôvodnenie č. 4 sporného rozhodnutia.

21 — Príloha k spornému rozhodnutiu.

26. Španielska vláda uvádza tri odvolacie dôvody. Tieto dôvody sa týkajú posúdenia Všeobecného súdu vo vzťahu k tomu, či Komisia porušila, pokiaľ ide o podporu na výrobu olivového oleja, článok 8 nariadenia č. 1663/95 (body 61 až 70 napadnutého rozsudku), ako aj k tomu, či Komisia dodržala 24-mesačnú lehotu stanovenú v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999 (body 118 až 125 napadnutého rozsudku).

Základ konečného rozhodnutia Komisie, pokiaľ ide o hospodárske roky 1998/1999 a 1999/2000

27. V bode 64 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že bolo ustálené, že sporné rozhodnutie sa zakladalo na tom, že španielske orgány dostatočným spôsobom nezohľadnili odporúčania Agencia para el Aceite de Oliva (ďalej len „AAO“) po uskutočnení kontrol mlynov (prvá nezrovnalosť) a nefunkčných automatizovaných databáz a registra pestovania olív (druhá nezrovnalosť).

28. Všeobecný súd konštatoval (bod 65 napadnutého rozsudku), že Komisia uznala, že prvá nezrovnalosť nebola výslovne uvedená v liste AGR 16844. V tomto liste Komisia v skutočnosti vyjadrila svoju spokojnosť s prácou AAO.

29. Všeobecný súd v bode 66 napadnutého rozsudku uviedol, že tieto skutočnosti nebránili Komisii v tom, aby konštatovala, že odporúčania AAO neboli zohľadnené dostatočne, v dôsledku čoho došlo k vylúčeniu výdavkov z financovania Spoločenstva „vzhľadom na informácie a údaje poskytnuté španielskymi orgánmi, obzvlášť v kontexte bilaterálneho rokovania, ktoré sa konalo 21. decembra 2004“.

30. Pokiaľ ide o druhú nezrovnalosť, Všeobecný súd v bode 67 napadnutého rozsudku konštatoval, že Španielsko uznalo, že list AGR 16844 poukazoval na nedostatky v používaní počítačových databáz a registra výroby olív, hoci mierne odlišným spôsobom ako tým, ktorý bol následne použitý v súhrnnej správe. Všeobecný súd v bode 68 napadnutého rozsudku taktiež citoval odsek 1 prílohy A1 k listu, ktorý obsahoval vyhlásenie o tom, že už bolo známe, že predmetné zdroje nie vždy fungovali. List vyzývajúci na bilaterálne rokovanie objasnil, že otázky, o ktorých sa malo diskutovať, boli predmetom prebiehajúcej diskusie o známych nedostatkoch (bod 69 napadnutého rozsudku).

31. Z tohto dôvodu v bode 70 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod Španielska spočívajúci v tom, že Komisia porušila článok 8 nariadenia č. 1663/95 tým, že založila svoje konečné rozhodnutie, pokiaľ ide o hospodárske roky 1998/1999 a 1999/2000, na zovšeobecnení pripomienok už predložených v iných šetreniach, a nie na výsledkoch šetrenia uskutočneného vo februári 2002, oznámených v liste AGR 16844.

Relevantný dátum začatia plynutia 24-mesačnej lehoty stanovenej v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999

32. Všeobecný súd v bode 119 napadnutého rozsudku konštatoval, že je nesporné, že Komisia oznámila výsledky šetrenia v liste AGR 16844 z 11. júla 2002 v zmysle článku 8 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 1663/95 a v súlade s judikatúrou.²² Všeobecný súd v bode 120 napadnutého rozsudku uviedol, že tento list bol oznámený 15. júla 2002.

33. Všeobecný súd pokračoval v bodoch 121 až 124 napadnutého rozsudku skúmaním dátumu výdavkov, na ktoré sa vzťahovalo sporné rozhodnutie. Pripomínajúc, že žiaden z relevantných predpisov tento dátum nestanovoval, použil výklad článku 5 ods. 2 písm. c) piateho pododseku nariadenia č. 729/70 (ktorý bol zrušený článkom 7 ods. 4 piatym pododsekom nariadenia č. 1258/1999 s tým istým normatívnym obsahom) podaný Súdnym dvorom vo veci Španielsko/Komisia, C-329/00²³. V tomto rozsudku Súdny dvor konštatoval, že relevantným dátumom je dátum, keď bola stanovená konečná výška podpory a zaplatený zostatok.

22 — Rozsudky z 12. septembra 2007, Grécko/Komisia, T-243/05, Zb. s. II-3475, bod 43, a zo 14. februára 2008, Španielsko/Komisia, T-266/04, Zb. s. II-20, bod 41.

23 — Rozsudok z 19. júna 2003, Španielsko/Komisia, C-329/00, Zb. s. I-6103, bod 43.

34. Podobne ako v prípade pestovateľov banánov vo veci C-329/00, ktorých podpora bola sporná, v prejednávanej veci bola výrobcom olivového oleja poskytnutá záloha na podporu, o ktorú požiadali. Na rozdiel od pestovateľov banánov nepotrebovali zloženie zábezpeky na poskytnutie tejto podpory. Zostatok podpory dostali po tom, ako členský štát zohľadnil výsledky vykonaných kontrol. Za týchto okolností Všeobecný súd rozhodol, že relevantným dátumom je dátum zaplatenia zostatku podpory.

35. Čo sa týka podpory na výrobu olivového oleja, pokiaľ ide o hospodársky rok 1998/1999, tieto platby boli uskutočnené medzi 21. septembrom 2000 a 14. októbrom 2000, teda v rámci 24-mesačnej lehoty pred oznámením listu AGR 16844 (15. júl 2002).

36. V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 125 napadnutého rozsudku zamietol žalobný dôvod, ktorý spočíval v tom, že Komisia porušila článok 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999, pretože sporné rozhodnutie malo vplyv na výdavky, ktoré vznikli neskôr ako 24 mesiacov pred písomným oznámením výsledkov vykonanej kontroly.

Odvolanie

37. Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil napadnutý rozsudok a vydal konečné rozhodnutie, ktorým:

- zruší všetky opravy financovania týkajúce sa podpory na výrobu olivového oleja, na ktoré sa vzťahuje napadnutý rozsudok,
- subsidiárne zruší opravy financovania, ktoré sa týkajú výdavkov, na ktoré boli zálohy vyplatené pred 24. novembrom 2002, alebo
- k tomu subsidiárne zruší opravy financovania, ktoré sa týkajú výdavkov, na ktoré boli zálohy vyplatené pred 15. júlom 2000.

38. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolacie dôvody Španielska ako nedôvodné. Komisia subsidiárne tvrdí, že aj keby Všeobecný súd konštatoval, že odvolacie dôvody sú dôvodné, nevedlo by to k zrušeniu opráv financovania, pretože Španielsko nespochybnilo iné dôvody, na ktorých sa zakladali.

Prvý odvolací dôvod

Tvrdenia účastníkov konania

39. Španielska vláda tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 8 nariadenia č. 1663/95 tým, že uznal (bod 66 napadnutého rozsudku), že finančné opravy Komisie sa mohli zakladať na nezrovnalostiach, ktoré neboli spomenuté v jej prvom písomnom oznámení (list AGR 16844, ktorým boli oznámené výsledky šetrenia z februára 2002), hoci uvádza (bod 63 napadnutého rozsudku), že písomné oznámenie musí primeraným spôsobom vyjadrovať výsledky šetrenia, a teda nezrovnalosti, ktoré sú základom opráv financovania. Domnieva sa, že odôvodnenie Všeobecného súdu v bodoch 63 a 66 napadnutého rozsudku je vnútorne rozporuplné. Všeobecný súd mal rozhodnúť, že konečné rozhodnutie sa nemohlo zakladať na tom, že španielske orgány dostatočným spôsobom nezohľadnili odporúčania AAO, pretože takáto nezrovnalosť nebola spomenutá v liste AGR 16844.

40. Španielska vláda dodáva, že skutočnosť, že Komisia po prvýkrát uviedla predmetnú nezrovnalosť v liste z 24. novembra 2004, čo malo za následok zvolanie bilaterálnej diskusie, nespochybňuje jej tvrdenie, že odôvodnenie Všeobecného súdu je v rozpore s článkom 8 nariadenia č. 1663/95. Stručná zmienka v liste o tejto nezrovnalosti nepostačuje na konštatovanie, že španielske orgány mohli na bilaterálnom rokovaní primeraným spôsobom vykonávať svoje práva na obhajobu. Španielsko na

pojednávaniu tvrdilo, že prvé písomné oznámenie možno prirovnať k odôvodnenému stanovisku Komisie v rámci konania o nesplnenie povinnosti na základe článku 258 ZFEÚ (predtým článok 226 ES). Tak, ako sa žaloba o nesplnenie povinnosti nemôže zakladať na dôvodoch, ktoré nie sú uvedené v odôvodnenom stanovisku, opravy financovania poľnohospodárskych výdavkov sa nemôžu zakladať na nezrovnalosti, ktorá nie je uvedená v prvom písomnom oznámení.

41. Komisia uznáva, že písomné oznámenie uvedené v prvom pododseku článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1663/95 musí informovať členský štát o nezrovnalostiach spôsobom, ktorý vytvára dialóg a umožňuje členskému štátu vykonávať svoje práva na obhajobu. Členský štát však nesmie vyžadovať, aby toto písomné oznámenie už obsahovalo všetky podrobnosti týkajúce sa týchto nezrovnalostí, lebo oznámenie iba iniciuje fázu správneho konania. Komisia nebola v skutočnosti schopná poskytnúť podrobnosti o prvej nezrovnalosti, keďže, ako dokazuje list AGR 16844, čakala na informácie od Španielska, pokiaľ ide o vykonanie sankcií odporúčaných AAO vnútroštátnymi orgánmi.²⁴

42. V prejednávanej veci malo Španielsko možnosť obhájiť svoje stanovisko. Vzhľadom na informácie poskytnuté v rámci konania bola Komisia oprávnená dospieť k záveru, že odporúčania AAO neboli zohľadnené dostatočne.

43. Komisia ďalej tvrdí, že písomné oznámenie a odôvodnené stanovisko slúžia rôznym účelom. Kým odôvodnené stanovisko ukončuje fázu správneho konania, ktorá vedie k podaniu žaloby o nesplnenie povinnosti, písomným oznámením sa začína konanie, ktoré prípadne vedie k vydaniu rozhodnutia o uplatnení finančnej opravy.

Posúdenie

44. V rámci prvého odvolacieho dôvodu vznikli dve otázky.

45. Prvá otázka spočíva v tom, či si odôvodnenie Všeobecného súdu protirečí v tom, že uznáva, že Komisia mohla založiť svoje konečné rozhodnutie na nezrovnalosti týkajúcej sa toho, že španielske orgány nezohľadnili odporúčania AAO, hoci v liste AGR 16844 sa uvádza, že AAO konala uspokojivo.

46. V odôvodnení Všeobecného súdu nevidím nijaké pochybenia.

47. V bode 66 napadnutého rozsudku Všeobecný súd správne uvádza, že pripomienka v liste AGR 16844 sa týka vlastnej práce AAO. Nezrovnalosť, na ktorej Komisia založila svoje konečné rozhodnutie, sa týkala niečoho iného. Konkrétne išlo o to, že španielske orgány opomenuli *vykonať* výsledky práce AAO.

48. Domnievam sa, že stanovisko prijaté Všeobecným súdom, pokiaľ ide o list AGR 16844, nie je v rozpore s jeho záverom, že Komisia mohla založiť konečné rozhodnutie na tom, že španielske orgány nezohľadnili odporúčania AAO dostatočne (prvá nezrovnalosť).

49. Druhá otázka spočíva v tom, či Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 8 ods. 1 nariadenia č. 1663/95 v tom zmysle, že konečné rozhodnutie Komisie, ktorým bolo zamietnuté financovanie výdavkov, sa mohlo zakladať na nezrovnalosti, ktorá nebola uvedená v liste AGR 16844.

50. Tento názor nezastávam.

51. Všeobecný súd sa v podstate domnieva, že písomné oznámenie, ktoré výslovne nestanovuje nezrovnalosť – a teda nestanovuje opatrenia, ktoré treba prijať na nápravu tejto nezrovnalosti –, by mohlo aj naďalej spĺňať podmienky stanovené v článku 8 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 1663/95.

52. Domnievam sa, že toto je správny výklad tohto ustanovenia.

24 — Právny zástupca Komisie na pojednávaní citoval z oddielu 2.2.1 prílohy I k listu AGR 16844, v ktorom Komisia požiadala o poskytnutie informácií o uplatnených sankciách.

53. Článok 8 nariadenia č. 1663/95 a článok 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999 spoločne stanovujú postup zúčtovania výkazov Záručnej sekcie EPUZF.

54. Na to, aby sa stanovilo, či a za akých okolností by sa konečné rozhodnutie Komisie mohlo v súlade s článkom 8 ods. 1 prvým pododsekom zakladať na nejasnosti, ktorá nie je uvedená v písomnom oznámení, treba posúdiť funkciu tohto oznámenia a konanie, ktoré iniciuje.

55. Domnievam sa, že v relevantnom čase bolo písomné oznámenie prechodnou fázou medzi fázou šetrenia a fázou správneho konania na zúčtovanie výkazov Záručnej sekcie EPUZF.

56. Toto konanie sa začalo šetrením Komisie, či boli výdavky vynaložené v súlade s pravidlami Spoločenstva. Na to, aby Komisia preukázala, že to tak nebolo, musela „predložiť dôkazy o vážnych a dôvodných pochybnostiach o kontrolách alebo údajoch“²⁵. Komisii však neprináležalo vyčerpávajúcim spôsobom preukázať, že kontroly vykonané vnútroštátnymi orgánmi boli nedostatočné alebo že údaje, ktoré predložili, boli nesprávne.²⁶ Dôvodom zmiernenia dôkazného bremena na strane Komisie bola skutočnosť, že „je to práve členský štát, ktorý má najlepšie podmienky na zhromažďovanie a overovanie údajov potrebných na zúčtovanie výdavkov z EPUZF, a v dôsledku toho je na tomto štáte, aby poskytol maximálne podrobný a úplný dôkaz, že kontroly boli vykonané alebo že jeho čísla sú správne, prípadne, že tvrdenia Komisie sú nesprávne“²⁷.

57. Ak na základe šetrenia Komisia dospeje k záveru, že výdavok nebol realizovaný v súlade s pravidlami Spoločenstva, „oznámi dotknutému členskému štátu výsledky svojich kontrol a určí nápravné opatrenia, ktoré sa musia prijať s cieľom zabezpečiť v budúcnosti súlad [s týmito pravidlami]“²⁸.

58. Písomné oznámenie teda označuje začiatok fázy správneho konania, v rámci ktorej sa „musí uplatniť pravidlo *audi alteram partem*“²⁹. Počas tohto konania musia mať dotknuté členské štáty zabezpečené „všetky možnosti potrebné na prednesenie ich stanovísk“³⁰.

59. Súdny dvor konštatoval, že písomné oznámenie plní svoju varovnú funkciu vtedy, ak umožňuje predmetnému členskému štátu „dokonale sa oboznámiť s výhradami Komisie a finančnými úpravami, ktoré budú pravdepodobne prijaté vo vzťahu k predmetnému odvetviu“³¹.

60. Článok 7 ods. 4 druhý pododsek nariadenia č. 1258/1999 tiež stanovoval, že po oznámení výsledkov kontroly Komisie a odpovedí členského štátu sa obe strany dohodnú na krokoch, ktoré sa majú vykonať. Zdalo by sa teda, že prvé písomné oznámenie nemusí definitívnym a úplným spôsobom uvádzať opatrenia, ktoré sa majú prijať na zabezpečenie toho, aby sa výdavky realizovali v súlade s právom Spoločenstva.

61. Po písomnom oznámení mal dotknutý členský štát možnosť odpovedať.³² Komisia od neho mohla požadovať dodatočné informácie. Členský štát nemohol vyvrátiť zistenia Komisie iba tým, že sa opierať o tvrdenia. Musel preukázať, že tvrdenia Komisie boli nesprávne.³³ Keby tak neurobil, zistenia Komisie by mohli legitímne odôvodňovať vážne pochybnosti, pokiaľ ide o realizáciu primeraných a účinných monitorovacích opatrení a postupov šetrenia.³⁴ Článok 8 ods. 1 druhý pododsek stanovoval, že „Komisia [mohla]... zmeniť svoje stanovisko“ v reakcii na odpoveď členského štátu³⁵.

25 — Rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 23, bod 68.

26 — Rozsudok z 21. januára 1999, Nemecko/Komisia, C-54/95, Zb. s. I-35, bod 35.

27 — Rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 23, bod 68 a citovaná judikatúra.

28 — Článok 8 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 1663/95.

29 — Rozsudok z 29. januára 1998, Grécko/Komisia, C-61/95, Zb. s. I-207, bod 39 a citovaná judikatúra.

30 — Rozsudok Grécko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 29, bod 39 a citovaná judikatúra.

31 — Rozsudok zo 7. októbra 2004, Španielsko/Komisia, C-153/01, Zb. s. I-9009, bod 93.

32 — Článok 8 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1663/95.

33 — Rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 26, bod 35.

34 — Pozri rozsudok zo 28. októbra 1999, Taliansko/Komisia, C-253/97, Zb. s. I-7529, bod 7 a citovanú judikatúru.

35 — Článok 8 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1663/95.

62. Následne „Komisia vyzv[ala] členský štát na bilaterálnu diskusiu“³⁶. Účelom tohto rokovania bolo „dospieť k dohode o opatreniach, ktoré sa musia prijať, a zhodnotení závažnosti porušenia a o finančnej strate pre [S]poločenstvo“³⁷. Po tomto rokovaní mohol členský štát požiadať zmierovací orgán o zmierenie odlišných postojov strán.³⁸ Komisia musela pri vydávaní svojho konečného rozhodnutia o tom, či zamietne financovanie výdavkov, preskúmať správu vypracovanú zmierovacím orgánom.³⁹

63. Domnievam sa, že tento postup slúži na vedenie dialógu medzi Komisiou a členským štátom a na výmenu informácií a umožňuje dotknutému členskému štátu vykonávať svoje práva na obhajobu a preukázať, že zistenia Komisie boli nesprávne.

64. Komisia teda mala povinnosť uviesť v písomnom oznámení ako celku svoje podozrenia z nezrovnalostí zakladajúce sa na jej znalosti skutočností, ktoré boli k dispozícii v čase vydania oznámenia. Informácie uvedené v oznámení mohli byť potom vyvrátené dotknutým členským štátom a doplnené dodatočnými informáciami predloženými v rámci fázy správneho konania.

65. Z tohto dôvodu nevylučujem možnosť, že Komisia by v rámci ďalších fáz správneho konania oznámila na základe šetrenia ďalšie nezrovnalosti týkajúce sa výdavkov, a za predpokladu, že by tak urobila včas, členskému štátu by bolo umožnené plne vykonávať svoje práva na obhajobu a oboznámiť sa s opatreniami, ktoré sa majú prijať. Na pojednávaní sa zdalo, že Španielsko toto tvrdenie uznalo. Pripustilo, že zaradenie otázky nezrovnalosti ako bodu do programu bilaterálneho rokovania by mohlo členskému štátu umožniť vykonávať svoje práva na obhajobu dokonca aj vtedy, keby táto otázka nebola uvedená v prvom písomnom oznámení.

66. Súhlasím s Komisiou v tom, že prvé písomné oznámenie nemožno prirovnáť k odôvodnenému stanovisku vydanému v rámci konania o nesplnenie povinnosti v zmysle článku 258 ZFEÚ. Vydaním odôvodneného stanoviska Komisia ukončuje poslednú fázu správneho konania pred podaním žaloby o nesplnenie povinnosti. Naopak, prvé písomné oznámenie v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1663/95 predstavovalo prvý krok v rámci fázy správneho konania, ktorý v prejednávanej veci viedol k vydaniu konečného rozhodnutia Komisie o zamietnutí výdavkov a o uplatnení finančných opráv.

67. Ak však Súdny dvor dospel k záveru, že v rámci konania o nesplnenie povinnosti existuje analógia s fázou správneho konania, domnievam sa, že prvé písomné oznámenie sa viac podobá výzve. Výzva, rovnako ako prvé písomné oznámenie, „nemôže nutne spočívať v inom ako v prvom stručnom zhrnutí výhrad“, ale musí byť „dostatočne jasn[á] na to, aby [dotknutému členskému štátu] umožnil[a] predložiť argumentáciu na svoju obranu, ako to dokazuje priebeh [konania pred podaním žaloby a správneho] štádia konania“⁴⁰.

68. Čo sa týka základu konečného rozhodnutia Komisie, rada by som dodala, že Súdny dvor konštatoval, že „odôvodnenie rozhodnutia je potrebné považovať za dostatočné, ak členský štát, ktorému je rozhodnutie určené, bol úzko zapojený do rozhodovacieho procesu a vedel o dôvodoch, prečo Komisia dospela k záveru, že nebolo potrebné účtovať spornú sumu EPUZF“⁴¹.

69. Z tohto dôvodu sa domnievam, že článok 8 nariadenia č. 1663/95 nebránil Komisii v tom, aby svoje konečné rozhodnutie založila na nezrovnalosti, ktorá nebola oznámená v prvom písomnom oznámení, ale neskôr, za predpokladu, že boli zachované práva členského štátu na obhajobu. Domnievam sa, že v prejednávanej veci bola táto požiadavka viac ako dostačujúcim spôsobom naplnená.

36 — Článok 8 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 1663/95.

37 — Článok 8 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 1663/95 a článok 7 ods. 4 druhý pododsek nariadenia č. 1258/1999.

38 — Článok 1 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 94/442.

39 — Článok 8 ods. 2 nariadenia č. 1663/95.

40 — Rozsudok z 8. apríla 2008, Komisia/Taliansko, C-337/05, Zb. s. I-2173, body 23 a 24 a citovaná judikatúra.

41 — Rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 23, bod 83 a citovaná judikatúra.

70. Je nesporné, že Komisia výslovne oznámila prvú nezrovnalosť vo svojom liste z 24. novembra 2004, ktorým zvolala bilaterálne rokovanie. Tento list bezprostredne nasledoval po liste AGR 16844 a po odpovedi Španielska na tento list. Potvrdil pretrvávajúce podozrenie Komisie, že španielske orgány nezohľadnili odporúčania AAO.

71. Taktiež je nesporné (ako sa uvádza v bode 66 napadnutého rozsudku), že záver Komisie o tejto nezrovnalosti bol prijatý počas fázy správneho konania, ktorá sa začala písomným oznámením; a že sa zakladal na informáciách a údajoch poskytnutých španielskymi orgánmi, obzvlášť v kontexte bilaterálneho rokovania, ktoré sa konalo 21. decembra 2004.

72. Rada by som dodala, že sa nezdá, že Španielsko spochybnilo posúdenie Všeobecného súdu (bod 66 napadnutého rozsudku), pokiaľ ide o to, že vyhlásenie týkajúce sa AAO v písomnom oznámení odhalilo význam, ktorý sa má pripisovať zohľadneniu odporúčaní AAO. Španielsko na pojednávaní v skutočnosti nespochybnilo, že Komisia už skôr, okrem iného v liste AGR 16844, žiadala dôkazy o tom, že vnútroštátne orgány vykonali odporúčané sankcie AAO.

73. Po oznámení listu AGR 16844 malo Španielsko trikrát možnosť vyvrátiť obavy Komisie predložením dôkazov o opaku: počas bilaterálneho rokovania, vo svojich listoch, ktorými reagovalo na oznámenie Komisie o tomto rokovaní, a počas zmierovacieho konania. Z tohto dôvodu sa domnievam, že pri vnímaní konania ako celku bola Španielsku zabezpečená dostatočná možnosť na vykonanie svojich práv na obhajobu a preukázanie toho, že jeho orgány zohľadnili odporúčania AAO.

74. Španielsko takisto netvrdí, že Komisia v prejednávanej veci oznámila obavu týkajúcu sa zohľadnenia odporúčaní AAO neskoro alebo vágne, ako súčasť stratégie posunutia dátumu začatia plynutia 24-mesačnej lehoty stanovenej v článku 7 ods. 4 piatom pododseku nariadenia č. 1258/1999. Španielsko na pojednávaní tvrdilo, že výklad článku 8 podaný Komisiou by mohol viesť k takejto situácii. Netvrdilo však, že Komisia v prejednávanej veci takto konala.

75. Z toho vyplýva, že list AGR 16844 spĺňal podmienky písomného oznámenia v zmysle článku 8 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 1663/95.

76. V dôsledku toho sa domnievam, že Všeobecný súd nepochybil, keď uznal, že konečné rozhodnutie Komisie, ktorým bolo zamietnuté financovanie výdavkov, sa zakladalo na nezrovnalosti, ktorá nebola uvedená v liste AGR 16844, a posudzoval konanie ako celok.

77. Z tohto dôvodu treba prvý odvolací dôvod zamietnuť.

Druhý odvolací dôvod

Tvrdenia účastníkov konania

78. Španielska vláda tvrdí, že Všeobecný súd porušil články 36 a 53 Štatútu Súdneho dvora⁴² tým, že svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne, keďže neuviedol hlavné tvrdenie predložené Španielskom v rámci pojednávania, ktoré sa týkalo 24-mesačnej lehoty stanovenej v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/1999, a v dôsledku toho o ňom nerozhodol.

79. Počas pojednávania na Všeobecnom súde predložilo Španielsko tri tvrdenia týkajúce sa dôsledkov údajných nedostatkov listu AGR 16844. Tvrdilo, že tieto nedostatky by mali mať za následok: (i) vyhlásenie neplatnosti opráv financovania, pokiaľ ide o hospodárske roky 1998/1999 a 1999/2000, na ktoré sa vzťahoval list AGR 16844; (ii) subsidiárne vyhlásenie neplatnosti opravy financovania, pokiaľ

42 — Článok 53 rozširuje uplatnenie povinnosti Súdneho dvora odôvodňovať svoje rozhodnutia (obsiahnutej v článku 36) na Všeobecný súd.

ide o hospodársky rok 1998/1999, ak sa tento hospodársky rok považoval za rok, na ktorý sa vzťahovalo šetrenie, ktoré bolo predmetom iného písomného oznámenia, alebo (iii) k tomu subsidiárne vyhlásenie neplatnosti opráv financovania, pokiaľ ide o výdavky vzniknuté pred 24. novembrom 2000, čo je 24 mesiacov pred listom z 24. novembra 2002, ktorý vyzýval na bilaterálne rokovanie.

80. Španielsko tvrdí, že Všeobecný súd za nezaoberal, či už implicitne alebo explicitne, týmito tvrdeniami v častiach rozsudku, ktoré sa týkali údajného porušenia článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1663/95 a nedodržania 24-mesačnej lehoty stanovenej v článku 7 ods. 4 nariadenia 1258/99. Dodáva, že tvrdenia boli zaznamenané v dokumente o pripomienkach predložených zo strany jeho právneho zástupcu, ktorý bol pred pojednávaním odovzdaný tlmočníkovi.

81. Komisia tvrdí, že odôvodnenie Všeobecného súdu môže byť skôr implicitné ako explicitné za predpokladu, že umožňuje dotknutým subjektom oboznámiť sa s dôvodmi zamietnutia ich tvrdení.

Posúdenie

82. Podľa ustálenej judikatúry musia z odôvodnenia rozsudku jasne a jednoznačne vyplývať úvahy Všeobecného súdu tak, aby sa dotknuté subjekty mohli oboznámiť s odôvodnením prijatého rozhodnutia a aby mohol Súdny dvor vykonať svoju súdnu kontrolu.⁴³ Všeobecný súd nie je povinný detailne odpovedať na každé tvrdenie, ktorého uvádza žalobca, osobitne pokiaľ nie je dostatočne jasné a presné a nespočíva na podrobných dôkazných materiáloch.⁴⁴ Odôvodnenie môže byť implicitné za predpokladu, že umožní dotknutým subjektom oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd neprijal ich tvrdenia, a poskytne Súdnemu dvoru dostatok prostriedkov, aby mohol vykonať svoje preskúmanie.⁴⁵

83. Domnievam sa, že napadnutý rozsudok sa dostatočne zaoberal tromi tvrdeniami, ktoré predložilo Španielsko.

84. Začnem tým, že Všeobecný súd sa zaoberal tretím tvrdením, konkrétne tým, že opravy financovania týkajúce sa výdavkov vzniknutých pred 24. novembrom 2000 by mali byť vyhlásené za neplatné.

85. V bode 120 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že 24-mesačná lehota by sa mala počítať od 15. júla 2002, t. j. od dátumu, keď Komisia oznámila výsledky šetrenia Španielsku. Toto konštatovanie je v súlade s článkom 7 ods. 4 piatym pododsekom nariadenia č. 1258/1999 a s tým, že Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod spočívajúci v tom, že Komisia porušila článok 8 nariadenia č. 1663/95 tým, že prijala opravy financovania založené na nezrovnalostiach, ktoré neboli uvedené v liste AGR 16844. Pri dosiahnutí tohto záveru Všeobecný súd nevyhnutne zamietol tvrdenie Španielska, že 24-mesačná lehota by sa mala počítať od iného okamihu, akým je napríklad dátum listu vyzývajúceho na bilaterálne rokovanie (24. november 2002).

86. Odvolací dôvod, pokiaľ ide o prvé a druhé tvrdenie predložené na pojednávaní, treba tiež zamietnuť.

87. Všeobecný súd konštatoval (bod 119 napadnutého rozsudku), že list AGR 16844 predstavoval písomné oznámenie v zmysle článku 8 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 1663/95. Uznal (bod 66 napadnutého rozsudku), že Komisia bola oprávnená uskutočniť opravu financovania založenú na nezrovnalosti, ktorá nebola uvedená v tomto liste, ale zohľadňovala informácie a údaje neskôr poskytnuté španielskymi orgánmi, obzvlášť v kontexte bilaterálneho rokovania, ktoré sa konalo

43 — Pozri okrem iného rozsudok zo 14. októbra 2010, Deutsche Telekom/Komisia, C-280/08 P, Zb. s. I-9555, bod 136 a citovanú judikatúru.

44 — Rozsudok zo 6. marca 2001, Connolly/Komisia, C-274/99 P, Zb. s. I-1611, bod 121.

45 — Rozsudok z 20. mája 2010, Gogos/Komisia, C-583/08 P, Zb. s. I-4469, bod 30 a citovaná judikatúra.

21. decembra 2004. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nedospel k záveru, že finančné opravy, pokiaľ ide o hospodárske roky 1998/1999 a 1999/2000, na ktoré sa vzťahovalo sporné rozhodnutie, nemali dostatočný právny základ v šetrení, na ktoré sa vzťahoval list AGR 16844, a preto by mali byť zrušené. Odôvodnenie Všeobecného súdu teda umožňovalo Španielsku oboznámiť sa s dôvodmi zamietnutia jeho prvého a druhého tvrdenia.

88. Z tohto dôvodu treba aj druhý odvolací dôvod zamietnuť.

Tretí odvolací dôvod

Tvrdenia účastníkov konania

89. Španielska vláda tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 4 piaty pododsek nariadenia č. 1258/1999 tým, že (i) počítal 24-mesačnú lehotu od dátumu oznámenia listu AGR 16844, hoci tento list neuvádzal všetky dôvody, na ktorých sa opravy financovania zakladali, a (ii) vychádzal z rozsudku Súdneho dvora, ktorý sa neuplatňoval na oblasť, akou je oblasť výroby olivového oleja, pri stanovení, že je to dátum zaplatenia zostatku podpory (nie dátum zaplatenia zálohy), ktorý sa použije na určenie toho, kedy sa výdavky realizovali.

90. Prvá časť tohto odvolacieho dôvodu je podmienená: ak Súdny dvor potvrdí rozhodnutie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o to, že konečné rozhodnutie sa mohlo zakladať na nezrovnalostiach, ktoré neboli uvedené v liste AGR 16844, španielska vláda tvrdí, že napriek tomu Všeobecný súd v bode 120 napadnutého rozsudku pochybil tým, že nepočítal 24-mesačnú lehotu od 24. novembra 2002 (dátum prvého oznámenia nezrovnalostí).

91. Druhá časť odvolacieho dôvodu sa týka významu výrazu „výdavky... uskutočnené“ stanoveného v článku 7 ods. 4 piatom pododseku nariadenia č. 1258/1999. Španielska vláda tvrdí, že Všeobecný súd v bode 122 napadnutého rozsudku pochybil tým, že za dátum realizácie výdavkov (a teda dátum začatia plynutia 24-mesačnej lehoty) použil dátum zaplatenia neuhradeného zostatku, a nie dátum zaplatenia zálohy.

92. Španielsko tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil odôvodnenie vo veci C–329/00⁴⁶. Zálohové platby, ktoré podliehajú zloženiu zábezpeky, nemožno správne prirovnať k zálohovým platbám vyplateným v súvislosti s podporou, ktorá je predmetom prejednávaneho sporu. Podpora v súvislosti s banánmi je určená na uvedenie na trh. Z tohto dôvodu jej poskytnutie podlieha zloženiu zábezpeky. Všetky zálohové platby tejto podpory sú teda predbežné a podliehajú kontrolám, pokiaľ ide o to, či banány boli riadne uvedené na trh v súlade s právom Spoločenstva. Zálohové platby poskytnuté výrobcom olivového oleja sú iné. Ide o určitý druh zálohy, pričom tieto zálohové platby sa vyplatia iba po vykonaní všetkých relevantných kontrol. Inými slovami, konečná výška podpory je stanovená v tomto okamihu.

93. Komisia namieta proti obom častiam tohto odvolacieho dôvodu.

94. Pokiaľ ide o jeho prvú časť, Komisia tvrdí, že všetky neuhradené zostatky zaplatené pred 15. júlom 2000 by mohli byť predmetom sporných finančných opráv, a odvoláva sa na svoje tvrdenia týkajúce sa prvého odvolacieho dôvodu.

95. Pokiaľ ide o jeho druhú časť, Komisia v rozsudku nenachádza nič, čo by naznačovalo, že Všeobecný súd považoval oblasť olivového oleja a oblasť banánov za porovnateľné. Všeobecný súd skôr správne vyložil právny rámec uplatniteľný vo vzťahu k skutkovému stavu vo veci C–329/00, podľa ktorého relevantným dátumom podľa (neskôr) článku 7 ods. 4 piateho pododseku nariadenia č. 1258/1999 je

46 — Rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 23, body 40 až 45.

dátum stanovenia konečnej výšky podpory a zaplatenia zostatku. Kontroly týkajúce sa toho, či výdavky boli v súlade s právom Spoločenstva, mohli byť vykonané pred zaplatením zálohy aj po ňom. V prípade, že výsledky kontrol sú negatívne, zostatok zostáva nevyplatený a ani nebude nevyhnutne vyplatený v plnej výške. Komisia sa domnieva, že odôvodnenie Všeobecného súdu je v tomto smere koherentné.

Posúdenie

96. Podľa článku 7 ods. 4 piateho pododseku nariadenia č. 1258/99 Komisia nemohla odmietnuť financovanie výdavkov, ktorých platba bola uskutočnená skôr ako 24 mesiacov predtým, ako „Komisia písomne oznámila príslušnému členskému štátu výsledky týchto kontrol“. Písomné oznámenie Komisie je dokumentom uvedeným v článku 8 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 1663/95.⁴⁷

97. Účelom tohto obmedzenia bolo „chrániť členské štáty pred nedostatočnou právnou istotou, ktorá by mohla vzniknúť, keby Komisia mohla spochybniť výdavky vynaložené niekoľko rokov pred prijatím rozhodnutia o zmieri“⁴⁸. Ponúkalo záruku, že Komisia bude vyšetrovať výdavky včas a bremeno podpory vyplatenej výrobcom pred určitým dátumom sa následne neprenesie na členský štát z dôvodu, že Komisia rozhodla, že sa nemôže účtovať EPUZF.

98. Pokiaľ ide o to, či Komisia vylúčila výdavky z financovania Spoločenstva spôsobom, ktorý je v súlade s článkom 7 ods. 4, relevantné sú dva dátumy: dátum oznámenia písomného oznámenia v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1663/95 a dátum vynaloženia výdavkov.

99. Nesúhlasím so španielskou vládou, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia pri stanovovaní oboch týchto dátumov.

100. Čo sa týka prvého dátumu, už som vysvetlila, prečo si myslím, že Všeobecný súd sa nedopustil pochybenia, keď konštatoval, že písomné oznámenie v zmysle článku 8 ods. 1 nemusí uvádzať všetky nezrovnalosti, ktoré sú základom opráv financovania Komisie.⁴⁹ Z tohto dôvodu sa domnievam, že Všeobecný súd sa nedopustil pochybenia, keď v bode 120 napadnutého rozsudku konštatoval, že relevantným dátumom bol dátum oznámenia listu AGR 16844 (15. júl 2002). Rozhodnutie sa teda mohlo uplatniť na výdavky vzniknuté od 15. júla 2000.

101. Čo sa týka druhého dátumu, domnievam sa, že Všeobecný súd sa nedopustil pochybenia, keď sa v bodoch 122 až 124 napadnutého rozsudku odvolával na výklad Súdneho dvora vo veci C-329/00, ktorý sa týkal článku 7 ods. 4. V tomto prípade Súdny dvor rozhodol, že relevantným dátumom je dátum stanovenia konečnej výšky podpory a zaplatenia zostatku.

102. V oblasti výroby olivového oleja sa výška podpory odvíjala od skutočne vyrobeného množstva oleja.⁵⁰ Na začiatku každého hospodárskeho roka vyplatili členské štáty výrobcom zálohu.⁵¹ Na základe výšky zálohy nebolo možné určiť konečnú výšku podpory vyplácanú členským štátom. Táto suma mohla byť nižšia alebo vyššia ako celková výška záloh. Výrobcovia olivového oleja jednoducho nepotrebovali zložiť zábezpeku pre prípad, že by konečná výška podpory bola nižšia ako zaplatená záloha. Ako správne uviedol Všeobecný súd v bode 123 napadnutého rozsudku, členský štát však vyplatil zostatok podpory iba po „vykonaní všetkých nevyhnutných kontrol a na základe ich výsledkov“⁵². Konečná výška podpory bola známa jedine v tomto okamihu.

47 — Rozsudok z 24. januára 2002, Fínsko/Komisia, C-170/00, Zb. s. I-1007, body 26 až 28.

48 — Rozsudok z 21. marca 2002, Španielsko/Komisia, C-130/99, Zb. s. I-3005, bod 133.

49 — Pozri body 44 až 77 vyššie.

50 — Článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2366/98.

51 — Článok 16 nariadenia č. 2366/98.

52 — Článok 16 ods. 2 nariadenia č. 2366/98.

103. Za týchto okolností sa domnievam, že Všeobecný súd správne konštatoval, že výdavky vznikli v čase, keď bola stanovená konečná výška podpory a bol zaplatený zostatok. Toto bol okamih, keď bola definitívne stanovená zodpovednosť členského štátu a tomu zodpovedajúci nárok výrobcu. Skutočnosť, že na poskytnutie zálohy nebola zložená nijaká zábezpeka, nemá za následok to, že záloha má viac alebo menej predbežnú povahu.

104. Z týchto dôvodov treba tretí odvolací dôvod zamietnuť.

Návrh

105. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem Všeobecnému súdu:

- zamietnuť odvolanie a
- zaviazat Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.